

Sausio 13-ąją, Laisvės gynėjų dieną, iškilmingame minėjime 2018 m. Laisvės premija įteikta Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio partizanų grupei – Jonui Abukauskui, Vytautui Balsiui, Juozui Jakavoniui, Jonui Kadžioniui, Juozui Mociui bei panevėžiečiams Jonui Čeponiui ir Bronislovui Juospaičiui Laisvės premijos statulėlę antisovietinio pasipriešinimo dalyviams įteikė Seimo Pirmininkas Viktoras Pranckietis.

Seimas pirmą kartą Laisvės premiją skyrė septynių asmenų grupei, taip pagerbdamas pagrindinę ginkluotojo antisovietinio pasipriešinimo organizaciją – Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdį. Partizanų grupei skirtas apdovanojimas – simbolinis pagarbos ženklas visiems Laisvės kovų dalyviams, savo gyvenimą paskyrusiems kovai už laisvą, nepriklausomą ir demokratinę Lietuvos valstybę.

Sveikindama Laisvės premiją gavusią partizanų grupę Seimo narė, Laisvės premijų komisijos pirmininkė Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė sakė: „Septyni partizanai – prieš ketvirtį amžiaus atkurtos Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio organizacijos tuometės vadovybės nariai, atstovaujantys skirtingoms apygardoms ir tarsi sujungiantys visus, kovojusius už Laisvę. Visus tūkstančius, kurie yra ir buvo labai gražios prigimtys, kuriems yra aukštas dangus, nes jie tarsi nepagautas paukštis, sklendžiantis skliautu, nes jiems duota aukštesnė misija – įkvėpti ir saugoti.“

Seimo narė pabrėžė ginkluotojo antisovietinio pasipriešinimo dalyvių indėlį į galutinį Lietuvos išsivadavimą: „Taip, tai buvo paprasti žmonės, bet jų stipri dvasia leidžia juos matyti nepaprastoje šviesoje. Jie yra drąsi, laisva ir laiminti Lietuva. Ir jie yra PERGALĖ, kurią galutinai užtvirtinote Jūs, Sausio 13-osios Laisvės gynėjai.“

„Lietuva turi savo gyvą legendą. Tai ne pasaka apie milžinus, tai yra tikra legenda, modernios Lietuvos mitas su tikrais žmonėmis, iš kurių mes semiamės tikėjimo ir pasitikėjimo“, – teigė Laisvės premijų komisijos pirmininkė R. Morkūnaitė-Mikulėnienė.

2018 m. Laisvės premija apdovanotosios Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio partizanų grupės vardu kalbėjęs Jonas Kadžionis teigė, kad „bedieviška bolševikiška okupacija Lietuvai buvo tragiška, ji žudė ne tik tautos kūną, bet ir sielą, griovė kryžius, tautos paminklus, šventoves. Šventoves griovė mūsų vaikelių ir jaunimo širdyse. Lietuva priešinosi, pasaulis nežino analogų, kad tokia maža tautelė dešimt metų būtų vedusi ginkluotą kovą prieš tokią brutalią, su niekuo nesiskaitančią blogio imperiją“.

Laisvės kovų dalyvis pabrėžė, kad „ypač didvyriškai gynėsi krikščioniškai išauklėtas Lietuvos kaimas, artųjų sūnūs, šį kartą ir dukros, ir Lietuvos Katalikų Bažnyčia. Tai buvo gražiausias tautos žiedas, kurį okupantai ir kolaborantai trypė gatvių purve, raistuos, stribynuose ir

kalėjimuose.“

V.Valkiūno nuotr.

